

Daut 1. Buak Mose

1. Mose 1

¹ Em Aunfank schauft Gott de Himmel un de Ieed.

² Un de Ieed wea wiest un ladich, un Diestaness wea äwa de ruzhende Deepe [Onentlichkeit]; un de Jeist Gottes schwäwd äwa de Wotasch.

³ Un Gott säd: Daut woat Licht! Un daut word Licht.

⁴ Un Gott sach daut Licht, daut et goot wea. Un Gott trand daut Licht von de Diestaness.

⁵ Un Gott nand daut Licht Dach, un de Diestaness nand hee Nacht. Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 1-ta Dach.

⁶ Un Gott säd: Daut woat eene Utdänunk enne Medd de Wotasch, un see trand de Wota von däm Wota!

⁷ Un Gott muak de Utdänunk un trand daut Wota, daut unja de Utdänunk, von de Wotasch, dee äwa de Utdänunk send. Un daut wea soo.

⁸ Un Gott nand de Utdänunk Himmel. Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 2-da Dach.

⁹ Un Gott säd: Daut saumlen sich de Wotasch unja däm Himmel aun eenem Uat, un daut Drieeje word sechtboa! Un daut word aulsoo.

¹⁰ Un Gott nand daut Drieeje, - Ieed, un de Saumlung de Wotasch nand hee Mää. Un Gott sach, daut et goot wea.

¹¹ Un Gott säd: Daut lot de Ieed Grauss

un Krut väakomen, daut Sot väabrinjt, fruchtboare Beem, dee Frucht droagen no äare Oat, enn dän äa Somen es oppe Ieed! Un daut word aulsoo.

¹² Un de Ieed brocht Grauss väa, Krut, daut Somen no siene Oat väabrinjt, un Beem, dee Frucht droagen, enn dee äa Somen no äare Oat es. Un Gott sach, daut et goot wea.

¹³ Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 3-da Dach.

¹⁴ Un Gott säd: Daut woat Licht aun de Himmels Utdänunk, om däm Dach vonne Nacht too tranen, un see send tom Täkjen un tom bestemmen von Tieden un Doag un Joaren;

¹⁵ un see send too Lichta aun de Himmels Utdänunk, om oppe Ieed too dache! Un daut word aulsoo.

¹⁶ Un Gott muak de 2 groote Lichta: Daut groote Licht too Beharschung vom Dach, un daut kjliene Licht too Beharschung de Nacht, un de Sterns.

¹⁷ Un Gott sad an aun de Himmels Utdänunk, om oppe Ieed too dache,

¹⁸ un om aum Dach too harschen un enne Nacht un daut Licht vonne Diestaness too tranen. Un Gott sach, daut et goot wea.

¹⁹ Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 4-da Dach.

²⁰ Un Gott säd: Daut wimlen de Wotasch vom Jewimel läwendje Wäsen, un Väajel flieejen äwa de Ieed aune Himmels Utdänunk!

²¹ Un Gott schauft de groote Onjeheia

em Mää un jiedret daut sich räajd, läwendje Wäsen, wuavon de Wotasch wimlen, no äare Oat, un aule flieeje-nde Väajel no äare Oat. Un Gott sach, daut et goot wea.

²² Un Gott säajend an un säd: Siet fruchtboa un vemeat junt un felld daut Wota enne Määsch (Ozeans), un de Väajel sellen sich oppe leed vemieren!

²³ Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 5-ta Dach.

²⁴ Un Gott säd: De leed brinj läwendje Wäsen no äare Oat vää: Vee un Krupendet un Tieren de leed no siene Oat! Un daut word aulsoo.

²⁵ Un Gott muak de Tieren de leed no siene Oat, un daut Vee no siene Oat, un aules, waut sich oppem leedboddem bewäacht, no siene Oat. Un Gott sach, daut et goot wea.

²⁶ Un Gott säd: Lot ons Menschen moaken no onsem Bild, no onsem Jlikjniss; un see sellen äwa de Fesch em Mää harschen un äwa de Väajel aum Himmel un äwa daut Vee un äwa de gaunse leed un äwa aulet Krupende, daut sich oppe leed bewäacht!

²⁷ Un Gott schauft däm Mensch enn sienem Bild, em Bild Gottes schauft hee am; Maun un Fru schauft hee an.

²⁸ Un Gott säajend an, un Gott säd too an: Siet fruchtboa un vemeat junt un felld de leed un moakt ar unjadon; un harscht äwa de Fesch em Mää un äwa de Väajel aum Himmel un äwa aule Tieren, daut sich oppe leed bewäacht!

²⁹ Un Gott säd: Kjijk, ekj ha junt aulet smen-brinjendet Krut jejäft, daut oppe gaunse leed es, un jiedrem Boom, aun däm smen-brinjende Boomfrucht es: Daut saul junt tom Äten sennen;

³⁰ un aule Tieren oppe leed un aule Väajel unjrem Himmel un aulem, waut

sich oppe leed bewäacht, enn däm eene läwendje Seel es, ha ekj aulet jree- ne Krut too Speise (tom Äten) jejäft.

³¹ Un daut word aulsoo. Un Gott sach aules, waut hee jemoakt haud, un kjijk, daut wea sea goot. Un daut word Owent un daut word Zemorjess: De 6-ta Dach.

1. Mose 2

¹ Soo worden vollbrocht de Himmel un de leed un aul äa Häa.

² Un Gott haud aum 7-den Dach sien Woakj vollbrocht, daut hee jemoakt haud; un hee rud aum 7-den Dach von aul siene Woakjen, dee hee jemoakt haud.

³ Un Gott säajend däm 7-den Dach un heilijd am; dan aun däm seljen rud hee von sienem Woakj, daut Gott jeschaufen haud, enn däm hee daut muak.

⁴ Dit es de Entstonung vom Himmel un de leed, aus see jeschaufen worden, aun däm Dach, doa de Harr, Gott de leed un Himmel muak,

⁵ un äa aulet Struck vom Feld oppe leed wea, un äa aulet Krut vom Feld utleet; dan Gott, de Harr haud noch nich oppe leed räajnen loten, un kjeen Mensch wea doa, om däm leedboddem too bebuen.

⁶ Oba een Donst stieech vonne leed opp un de gaunse Bowaschicht vom leedboddem wea feicht.

⁷ Un de Harr Gott bild [muak] däm Mensch, vom leedboddem Stoff, un pust enn siene Näs däm Lävens'Odem; un de Mensch word eene läwendje Seel.

⁸ Un Gott, de Harr, plaunt eenen Goaden enn Eden jäajen Ooste, un hee sad däm Mensch doa han, däm hee jemoakt haud.

⁹ Un Gott, de Harr leet ut däm leed-

boddem aulalei Beem waussen, aunjänäm tom aunseenen un goot tom Äten; un däm Lävensboom enne Medd vom Goaden, un däm Boom de Erkjantnis vom Gooden un Beesen.

¹⁰ Un een Stroom jinkj ut vom Eden, däm Goaden too bewotre; un von doa ut deeld hee sich un word too 4 Flusse.

¹¹ De Nomen vom ieeschten es Pison; disa es daut, dee daut gaunse Laund Hawila omrant, woa daut Gold es;

¹² un daut Gold ut disem Laund es goot; doa es daut Bdellion un de Onuks Steen.

¹³ Un de Nomen vom 2-den Fluss: Gihon; disa es daut, dee daut gaunse Laund Kusch omrant.

¹⁴ Un de Nomen vom 3-den Fluss: Tigris; disa es daut, dee ver Assur rant. Un de 4-da Fluss, daut es de Euftrat.

¹⁵ Un Gott, de Harr naum däm Mensch un sad am enn däm Goaden Eden, am too bebuen un am too bewoaren.

¹⁶ Un Gott de Harr, befol däm Mensch un säd: Von jiedrem Boom em Goaden doafst du Äten;

¹⁷ oba von däm Boom de Erkjantnis vom Gooden un Beesen, doavon saulst du nich äten; dan aun däm Dach doa du doavon äten woascht, woascht du jewess stoawen.

¹⁸ Un Gott de Harr, säd: Daut es nich goot, daut de Mensch auleen es; ekj well am eene Help moaken, siensjlikjen [dee om am es].

¹⁹ Un Gott, de Harr muak ut däm Iee-boddem aule Tieren oppem Feld un aule Väajel unjrem Himmel, un hee brocht an nom Mensch, om too seenen, woo hee an nane wudd; un soo aus de Mensch een läwendjet Wäsen nane wudd, soo sull sien Nomen sennen.

²⁰ Un de Mensch jeef aulem Vee un de

Väajel unjrem Himmel un aule Tieren oppem Feld sien Nomen. Oba fe Adam fung hee kjeene Help, dee too am pausst.

²¹ Un Gott de Harr leet eenen deepen Schlop oppem Mensch faulen, un hee schleep enn. Un hee neem eene von siene Rebbe un veschloot äare Städ met Fleesch;

²² un Gott, de Harr bud ut de Rebbe, dee hee von däm Mensch jenomen haud, een Fru [Männin], un hee brocht ar no däm Mensch.

²³ Un de Mensch säd: Dise es eenmol Been von mienem Jebeen un Fleesch von mienem Fleesch; dise saul Männin heete, dan vom Maun es dise jenomen.

²⁴ Doarom woat een Maun sienen Voda un siene Mutta veloten un sienem Fru aunhenjen, un see woaren een Fleesch sennen.

²⁵ Un see wieren beid noaktich, de Mensch un sien Fru, un see schämde sich nich.

1. Mose 3

¹ Un de Schlang wea lestja aus aule Tieren oppem Feld, daut Gott, de Harr jemoakt haud; un see räd to de Fru: Haft Gott werkjlich jesajcht: Jie sellen nich von janem Boom em Goaden äten?

² Un de Fru säd too de Schlang: Vonne Frucht de Beem em Goaden ät wie;

³ oba von de Frucht vom Boom, dee enne Medd vom Goaden es, haft Gott jesajcht, doavon sell jie nich äten un dee nich aunrieren, om daut jie nich stoawen.

⁴ Un de Schlang säd to de Fru: Jie woaren derchut nich stoawen!

⁵ Sonda Gott weet, daut, aun däm Dach doa jie doavon äten, woaren june Uagen opjedonen un jie woaren aus Gott sennen, erkjanen Goodet un

De frooe Bootschoft von Matäus

Matäus 1

¹ Daut Buak von de Aufstaumung Jesus Christus, David sien Sän, Abraham sien Sän.

² Abraham wea Isaak sien Voda, Isaak wea Joakopp sien Voda, un Joakopp wea Juda un siene Breeda äa Voda,

³ un Juda wea Peres un Sera von de Tamar äa Voda, un Peres wea Hesroon sien Voda, un Hesroon wea Ram sien Voda,

⁴ un Ram wea Aminadab sien Voda, un Aminadab wea Naheesoon sien Voda, un Naheesoon wea Salman sien Voda,

⁵ un Salman wea Boas sien Voda, von de Rahab, un Boas wea Obed sien Voda von Rut, un Obed wea Jese (*Jesse*) sien Voda,

⁶ un Jese wea dän Kjeenich David sien Voda. Un David wea Salomo sien Voda, von Uria siene jewäsne Fru:

⁷ Un Salomo wea Roboam (*Rehabeam*) sien Voda, un Roboam wea Abia sien Voda, un Abia wea Asa sien Voda,

⁸ un Asa wea Joosafat sien Voda, un Joosafat wea Jooram sien Voda, un Jooram wea Osia (*Usia*) sien Voda,

⁹ un Osia wea Jootam sien Voda, un Jootam wea Ahas sien Voda, un Ahas wea Esekia (*Hiskia*) sien Voda,

¹⁰ un Esekia wea Manasse sien Voda, un Manasse wea Amon sien Voda, un Amon wea Joosia sien Voda,

¹¹ un Joosia wea Jekoonja sien Voda,

un siene Breeda too de Tiet aus see no Babel wajch jefieet worden.

¹² No däm daut see no Babel wajch jefieet wieren, Jekoonja wea Sealtiel sien Voda, un Sealtiel wea Serubbabel sien Voda,

¹³ un Serubbabel wea Abijud sien Voda, un Abijud wea Eliakim sien Voda, un Eliakim wea Asor sien Voda,

¹⁴ un Asor wea Sadok sien Voda, un Sadok wea Achim sien Voda, un Achim wea Elijud sien Voda,

¹⁵ un Elijud wea Eleasor sien Voda, un Eleasor wea Matan sien Voda, un Matan wea Joakopp sien Voda,

¹⁶ un Joakopp wea Josef sien Voda, Marie äa Maun, von äa es Jesus jebuaren, dee doa Christus heet.

¹⁷ De Jeschlajchta von Abraham bot David send 14, un von David bot see no Babel vebaunt (*wajch jefieet*) worden, send 14 Jeschlajchta, un von donn aus see vebaunt worden no Babel bot Christus, send wada 14 Jeschlajchta.

¹⁸ De Jeburt Jesus Christus wea soo: Aus siene Mutta, Marie, däm Josef aunvetrut wea, ea see toop kjeemen, wea see schwanga vom Heiljen Jeist.

¹⁹ Oba Josef, äa Maun, wea jerajcht un wull äa kjeene Schaund (*verre Mensch*) moaken, un neem sich vää, äa heemlich too veloten.

²⁰ Aus hee daut heemlich plont, kjeem een Enjel vom Harr em Droom no am, un säd: «Josef, David sien Sän, ha kjeene Angst, Marie too nämen

aus diene Fru, dan daut Kjint enn äa es vom Heiljen Jeist.

²¹ Un see woat eenen Sän jebäaren, un du saulst am Jesus nane, dan hee woat sien Volkj von äare Sinden raden».

²² Dit aules passied oba, om daut erfellt wudd, waut von däm Harrn derch dän Profeet jesajcht es, de doa säd:

²³ «Kjikj! De Junkfru woat schwanga (een Kjint too Welt brinje) sennen, un woat eenen Sän jebäaren, un see woaren am dän Nomen Emanuel jäwe», {Jes.7,14} äwasat heet daut: Gott met ons.

²⁴ Aus Josef vom Schlop oppwuak, deed hee, soo aus däm Harr sien Enjel am befohlen haud, un neem siene Fru no sich;

²⁵ oba hee erkjand äa nich, bot see äaren leeschtjebuarnen Sän too Welt jebrocht haud; un hee jeef am dän Nomen Jesus.

Matäus 2

¹ Aus Jesus, enn Bethlehem em judeschen Laund, jebuaren wea, enn de Tiet aus Herodes Kjeenich wea, kjeemen vom Oosten (utem Morjelaund) Stearnforsa no Jerusalem, un säden:

² «Wua es de Kjeenich de Jude, dee jebuaren es? Dan wie ha sien Stearn em Morjelaund jeseenen, un send jekomen, am auntobäde».

³ Aus Kjeenich Herodes daut hieed, wea hee erschrajkt un gauns Jerusalem met am.

⁴ Un hee vesaumld aule Huagepries-ta un Schreftjelieede utem Volkj, un forschd no, woa de Christus jebuaren woaren sull.

⁵ See oba säden too am: Enn Bethlehem enn Judäa; dan aulsoo steit derch dän Profeet jeschräwen:

⁶ «Un du Bethlehem, em Judischen Laund, du best nich de jerinjsta unja de Firste (Harscha) enn Judäa; dan ut die woat een Harscha häa komen, dee mien Volkj Israel weiden woat». {Mi.5,1}

⁷ Donn roopt Herodes de Stearnforsa heemlich, un forschd an jeneiw ut no de Tiet wanea de Stearn verdach jekomen wea;

⁸ un hee schekjt an no Bethlehem, un säd: Got un forschd jeneiw no daut Kjint; un wan jie daut jefungen ha, dan sajcht mie daut, doamet uk ekj kom om daut auntobäden.

⁹ See oba, aus see däm Kjeenich jehieet hauden, jinjen see han. Un kjikj, de Stearn, dän see em Morjelaund jeseenen hauden, jinkj ver an, bottet äwa de Städ stonen bleef, woa daut Kjint wea.

¹⁰ Aus see oba däm Stearn sachen, freiden see sich sea.

¹¹ Un see kjeemen enn daut Hus enenn, un sachen daut Kjint met Maria, siene Mutta, un see vollen ver am han, un bäden daut (Kjind) aun, un see muaken äaren Schaz op, un opfade am Jeschenkja: Gold, un Weiruuk, un Miren.

¹² Un aus see em Droom (von Gott) jearnt worden, nich tridj no Herodes too gonon, reisde see opp eenen aundren Wajch enn äa Laund.

¹³ Aus see oppem Tridwajch wieren, kjeem däm Harr sien Enjel no Josef em Droom un säd: Sto opp, nemm daut Kjint un siene Mutta no die un ran no Äjipten, un bliew doa, bot ekj die sajen woa; dan Herodes woat daut Kjint sekjen, om daut omtobrinjen.

¹⁴ Hee stund opp, neem daut Kjind un siene Mutta, enne Nacht, un reisd no Äjipten.

¹⁵ Un hee bleef doa bot Herodes jes-

torwen wea, om daut erfellt wudd, waut von däm Harrn jesajcht es derch dän Profeet, dee doa sajcht: «Ut Äjipten ha ekj mien Sän jeroopt». {Hos.11,1}

¹⁶ Heroodes wea sea doll, aus hee sach, daut hee von de Stearnforsa hinjagonen wea; un hee schekjt no Bethlehem un de gaunse Omjäajend, om aule Junges, unja 2 Joa un jinja, doot tomoaken, no de Tiet, dee hee von de Stearnforsa jeneiw erfoaren (utjeforscht) haud.

¹⁷ Doa word erfellt, waut derch dän Profeet Jeremia jesajcht es, de doa sajcht:

¹⁸«Eene Stemm es enn Rama jehieet worden, Hielen un väl Kloage: Raheel hielt äwa äare Kjinja, un see well sich nich treeste loten, dan dee send nich mea». {Jer.31,15}

¹⁹ Oba aus Heroodes jestorwen wea, kjikj, doa kjeem däm Harr sien Enjel, em Droom, no Josef enn Äjipten

²⁰ un säd: Sto opp, un nemm daut Kjint un siene Mutta, un trakj tridj no daut Laund Israel; dan dee send jestorwen, de daut Kjint omtobrinjen sochte.

²¹ Hee stund opp, neem daut Kjint un siene Mutta, un kjeem enn daut Laund Israel.

²² Aus hee oba hieed, daut Arche-laus äwa Judäa rejead, enn sien Voda Heroodes siene Städ, haud hee Angst doa han too gonen; un aus hee em Droom jewoarnt wort, jinkj hee enn de Jäajent von Galiläa.

²³ Un hee kjeem no de Staut, jenant Natsaret; doamet wudd erfellt, waut derch de Profeeten es jesajcht worden: «Hee saul Natsareena jenant woare».

Matäus 3

¹ Enn dee Doag kjeem oba Jehaun

de Deepa (Taufa) un prädiid enne Wieste enn Judäa

² un säd: Doot Buesse, dan daut Himmelriek es dichtbie jekomen!

³ Daut es dee, von däm de Profeet Jesaja räd, un säd: «Ne Stemm dee doa roopt enne Wieste: Moakt däm Wajch fe däm Harr reed, moakt sien Stich jlikjt». {Jes.40,3}

⁴ Hee oba, Jehaun, haud siene KJleeda von Kameelehoa, un eenen ladanen Gort ome Lende; sien Äten wea oba Heischrakjen un willa Honnich.

⁵ Doa kjeemen no am, ut Jerusalem un gauns Judäa un von de gaunse Jäajent aum Jordan;

⁶ un see wudde von am em (Fluss) Jordan jedeept (jetauft), enn däm see äare Sinden bekjanen.

⁷ Oba aus hee väl, Farisäa un Sadusäa, no sienem Deepen komen sach, säd hee too an: Jie Schlangen Broodsel! Wäa haft junt jewoarnt von daut komende Jerecht wajch too ranen?

⁸ Brinjt nu däm Omdenkjen (Buesse) wieetvollen Frucht;

⁹ un denkt junt nich, bie junt selfst, too sajen: Wie ha Obraham aus (tom) Voda; dan ekj saj junt, daut Gott kaun, däm Obraham, ut dise Steena Kjinja erwakjen.

¹⁰ Daut Biel es oba aul aun de Beem, aune Wartel jelajcht; jieda Boom, de nich goode Frucht brinjt woat aufjehackt un em Fia jeschmäten.

¹¹ Ekj deep junt met Wota, too de Buesse; oba dee doa no mie kjeemt es stoakja aus ekj, siene Schoo too droagen sie ekj nich wieet (tichtich); Dee woat junt met däm Heiljen Jeist un Fia deepen.

¹² Hee haft de Jeträajde Scheffel enn siene Haunt, un hee woat siene Drasch'Däl von Grund rein moaken un sien Weit em Spikja (Schien) brinjen, oba daut Sprie